

Het buitenlandsbeleid is de relatie van de Staat met anderen, met staten, volkeren en naties. Deze relatie omvat de zorg voor de buitenlandse zaken van de oemmah. Het buitenlandse beleid van de Islamitische Staat is de relatie met anderen, met staten, volkeren en naties, en het buitenlandsbeleid wordt gebaseerd op een verankerd idee dat niet verandert. Dit verankerd idee is verkondigen van Islaam aan de wereld, aan elke staat, volk en natie. Dit is de basis van het buitenlandse beleid van de Islamitische Staat. De basis verandert nooit en verschilt nooit, noch varieert het onafhankelijk van wie de staat regeert. Deze basis is altijd behouden geweest en werd te allen tijden uitgedragen, vanaf de tijd dat de Boodschapper van Allah (saw) zich vestigde in Medina, tot de laatste dag van de Ottomaanse Staat. De Boodschapper van Allah (saw) heeft het buitenlandse beleid van de Islamitische Staat opgesteld op de basis van de verspreiding van Islam vanaf de eerste dag dat hij (saw) in Medina arriveerde. Hij (saw) tekende verdragen met de Joden om zich te concentreren op de Boodschap in Hidjaaz. Hij (saw) tekende het verdrag van al Hoedaibiyyah met de Qoeraijs om de Boodschap in het Arabische Schiereiland te verspreiden. Uiteindelijk zond hij (saw) gezanten naar landen buiten het Schiereiland met het doel om relaties te bouwen gebaseerd op de verspreiding van Islam, hen uitnodigend het te omarmen. Naderhand kwamen zijn Khoelafa. Zij bewerkstelligden ook relaties met andere staten op de basis van de verspreiding van Islam en zij continueerde het dragen van de Boodschap van Islam aan de wereld. Alle moslim regenten die aan de macht kwamen, wedijverden in de verspreiding van Islam. De Oemmayaden waren succesvoller in het veroveren van andere landen en de verspreiding van Islam dan de Abbassieden, en de Ottomanen veroverden meer landen en spreidden Islam verder dan de Mamlukken. Door de ongelijkheid echter, werden de prioriteiten van de Staat gegeven aan het buitenlandse beleid, boven andere factoren. De spreiding van Islam bleef altijd de basis waarop de relaties met andere staten bewerkstelligd werden. Dit is nooit veranderd gedurende de heerschappij van alle Khoelafa. De taak van de Staat is het implementeren van Islam thuis en om haar Boodschap uit te dragen aan de wereld. Daarom was de taak van de Islamitische Staat altijd het dragen van de Islamitische Boodschap. Wat de overdracht en verspreiding van Islam de basis van het buitenlandse beleid maakte was te danken aan het feit dat de Boodschap voor de gehele mensheid bedoeld is. Allah (swt) zegt: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ ۚ إِنَّا كَرَّمْنَا الْقُرْآنَ الْمَكِينُ ۚ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنُبُوحٍ قَالَتْ لَوْلَا إِذْ بَدَأْنَا دَلِيلًا لِّلْغَايَةِ لَمَّا كُنَّا فِيهَا ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَهُمْ كَارِهُونَ﴾ hebben wij En” ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ ۚ إِنَّا كَرَّمْنَا الْقُرْآنَ الْمَكِينُ ۚ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنُبُوحٍ قَالَتْ لَوْلَا إِذْ بَدَأْنَا دَلِيلًا لِّلْغَايَةِ لَمَّا كُنَّا فِيهَا ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَهُمْ كَارِهُونَ﴾ jou niet anders gezonden dan aan de gehele mensheid en als een verkondiger van verheugende tijdingen en als een waarschuwer. Maar de meeste van hen weten het niet”. (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soerah Saba’ 34, vers 28) Hij (swt) zegt: !mensheid O :Zeg” ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ ۚ إِنَّا كَرَّمْنَا الْقُرْآنَ الْمَكِينُ ۚ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنُبُوحٍ قَالَتْ لَوْلَا إِذْ بَدَأْنَا دَلِيلًا لِّلْغَايَةِ لَمَّا كُنَّا فِيهَا ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَهُمْ كَارِهُونَ﴾ (Voorwaar, ik ben tot jullie gestuurd als Boodschapper van Allah”. (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soerah al A’raaf 7, vers 158) En Hij (swt) zegt: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ ۚ إِنَّا كَرَّمْنَا الْقُرْآنَ الْمَكِينُ ۚ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنُبُوحٍ قَالَتْ لَوْلَا إِذْ بَدَأْنَا دَلِيلًا لِّلْغَايَةِ لَمَّا كُنَّا فِيهَا ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَهُمْ كَارِهُونَ﴾ en vermanen te jullie ermee om geopenbaard mij aan is Koran Deze” ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ ۚ إِنَّا كَرَّمْنَا الْقُرْآنَ الْمَكِينُ ۚ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنُبُوحٍ قَالَتْ لَوْلَا إِذْ بَدَأْنَا دَلِيلًا لِّلْغَايَةِ لَمَّا كُنَّا فِيهَا ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَهُمْ كَارِهُونَ﴾ (ook) een ieder die erdoor bereikt wordt”. (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soerah al An’am 6, vers 19) Hij (swt) zegt ook: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ ۚ إِنَّا كَرَّمْنَا الْقُرْآنَ الْمَكِينُ ۚ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنُبُوحٍ قَالَتْ لَوْلَا إِذْ بَدَأْنَا دَلِيلًا لِّلْغَايَةِ لَمَّا كُنَّا فِيهَا ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَهُمْ كَارِهُونَ﴾)﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ ۚ إِنَّا كَرَّمْنَا الْقُرْآنَ الْمَكِينُ ۚ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنُبُوحٍ قَالَتْ لَوْلَا إِذْ بَدَأْنَا دَلِيلًا لِّلْغَاIَةِ لَمَّا كُنَّا فِيهَا ۚ كَذَّبُوا بِآIَاتِنَا فَهُمْ كَارِهُونَ﴾ “O Boodschapper! Verkondig wat jou van jouw Heer neergezonden is. En indien jij dat niet doet, dan heb jij Zijn Boodschap niet verkondigd”. (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soerah al Maida 5, vers 67) De Boodschapper van Allah (saw) droeg de Boodschap uit aan de mensheid en toen hij (saw) stierf, werd het voortgezet door de moslims. De overdracht van de Islamitische Boodschap is in feite de continuatie van het werk dat de

Boodschapper van Allah (saw) was begonnen. De moslims volgden zijn (saw) leerstellingen en continueerde de verspreiding van de Boodschap van Islam. De Boodschapper van Allah (saw) zei in zijn Khoetbah al Wada' (afscheidspreek): "Laat diegenen die aanwezig zijn mijn woorden overbrengen op de afwezigen, want diegene die afwezig is begrijpt mogelijk (mijn woorden) beter dan die mij direct aangehoord hebben". Hij (saw) zei ook: "Moge Allah een man ophelderen die naar mijn woorden heeft geluisterd, het begrepen heeft en het overgedragen heeft toen hij het hoorde". Dit is waarom de overdracht van de Islamitische oproep de basis werd van de relaties van de Islamitische Staat met andere staten gedurende de levensduur van de Boodschapper van Allah (saw) en in de dagen van zijn Khoelafa na hem. En dit is de Goddelijke heerschappij welke definitief en afdoende is in bewijs middels het Boek en de Soenna en de algemene consensus onder de Sahabah. Daarom was het buitenlandse beleid van de Islamitische Staat de overdracht van de Islamitische Boodschap aan de wereld. Dit beleid is geïmplementeerd door een vaststaande methode die nooit verandert; Djihad. Ongeacht wie er de autoriteit had. Toen de Boodschapper van Allah (saw) de Staat gesticht had, tot het einde van de Islamitische Staat, veranderde deze methode nooit. De Boodschapper van Allah (saw) bereidde het leger voor, kort na de stichting van de Islamitische Staat. Hij (saw) begon Djihad om de materiële obstakels te verwijderen die in de weg stonden van de Islamitische da'wah. De Qoeraisy waren dit materiële obstakel, dus hij (saw) besloot het te verwijderen. Toen ging hij (saw) door met de vernietiging van het bestaan van de Qoeraisy, wiens bestaan in de weg stond van de Islamitische da'wah. Hij (saw) verwijderde en vernietigde ook andere obstakels totdat Islam het gehele Arabische Schiereiland omvatte. Toen begon de Islamitische Staat op de deur te kloppen van andere naties om de Islam onder hen te verspreiden. Ze kwamen erachter dat de bestaande regeringssystemen een materieel obstakel vormde in het gezicht van de da'wah, dus moest het verwijderd worden om de mensen zelf te bereiken en hen uit te nodigen tot Islam zodat ze de gerechtigheid van Islam konden zien en voelen, de voorspoed en het respectabele leven onder haar vlag konden observeren, en men de mensen kon uitnodigen tot een beter leven zonder verplichtheid of dwang. Djihad ging voort als een methode van de spreiding van Islam en door de middelen van Djihad werden vele landen veroverd. Door de Djihad, werden koninkrijken en staten verwijderd en regeerde Islam dezelfde mensen en naties. Islam werd verspreid en werd omarmd door honderden miljoenen mensen nadat ze erdoor werden geregeerd. De methode die gebruikt werd voor de implementatie van het buitenlandse beleid was Djihad. Het werd nooit veranderd en het zal nimmer veranderen. Djihad is de oproep tot Islam waar vechten aan te pas komt, of de contributie van ofwel geld, opinies, of literatuur voor een gevecht. Het is een verplichting, bevestigd in de Koran en de Ahadieth. De moslims begonnen nooit met het vechten tegen een vijand voordat zij de omarming van Islam als eerst en als tweede de betaling van de Djizya voorstelden. De Goddelijke regel betreffende Djihad is dat als de vijand omsingeld zou zijn, zouden zij uitgenodigd worden tot Islam en als zij het accepteerden zouden zij een deel worden van de Islamitische oemmah en hen bevechten zou dan verboden worden. Als ze Islam weigerden, zouden ze gevraagd worden om de Djizya te betalen en als zij het betaalden, zouden hun levens en bezittingen veilig zijn en hun land zou onderdeel worden van de Islamitische Staat. Ze zouden rechtvaardigheid, gelijkheid, protectie, bewaking en welvaart genieten zoals de moslims hadden en al hun basisbehoeftes zouden veiliggesteld worden. Daarnaast moesten dat zij een eed van trouw aan de Staat en het regime afleggen. Als zij Islam weigerden en weigerden om de Djizya te betalen dan zouden het wettig worden om ze te bevechten. Daarom zou het bevechten van de vijand niet wettig voor hen worden totdat ze de

oproep tot Islam hadden overgebracht aan de mensen. De geleerden hebben beargumenteerd dat het onwettig is voor ons om diegene te bevechten die niet de Islamitische oproep heeft gehoord. Dus de publieke opinie over Islam en de overdracht van een waar beeld van Islam gepaard met pogingen om de Islamitische wetten toe te staan om de mensen te bereiken om hen in staat te stellen zich te kunnen realiseren dat Islam een ware redding verstrekt zou vooraf moeten gaan aan een gevecht. De Islamitische Staat zou politiek werk ondernemen zoals het geven van een helder beeld van Islam en de uitleg van haar concepten, door campagne te voeren voor Islam en haar te verkondigen. Zulke acties moeten aangevuld worden met kracht en machtsvertoon van de Islamitische Staat, inclusief de moed en vastberadenheid van de moslims. De Boodschapper van Allah (saw) zou dergelijke manoeuvres uitvoeren. Hij (saw) zou zijn gezanten naar het hart van de ongelovige landen zenden. In een specifiek geval zond hij (saw) veertig man naar het volk van Najd om de Boodschap van Islam over te dragen. Hij (saw) toonde ook de macht van het leger in Medina aan voordat hij naar Taboek ging. Dit was de reden waarom de Boodschapper van Allah (saw) zei: "Aan mij is de overwinning gegeven door de angst van de vijand die een omvang heeft gelijk aan een afstand van een maand lang marcheren". Het moslim leger is altijd gevreesd en gerespecteerd geweest. Voor eeuwen lang dachten de Europeanen dat het moslim leger nooit verslagen kon worden. Echter politieke manoeuvres zijn essentieel, vooral die de Islamitische concepten helpen te verspreiden en de macht van de Staat demonstreren voordat men een toevlucht neemt tot een gewapende strijd. Hoewel Djihad de vaststaande methode is die nooit verandert in het verspreiden van Islam, zijn de politieke manoeuvres en andere beraadslagende acties allen deel van een voorbereiding en deze zijn essentieel dan de eigenlijke strijd. Het is een belangrijke kwestie, teneinde de relatie van de Staat met andere staten, mensen en naties vast te stellen, of deze gebaseerd waren op economie, goede naburige relaties of een andere basis die zou helpen Islam te verspreiden. Daarom is het politieke idee waarop de staat haar relaties met andere staten heeft gebaseerd, het verspreiden van Islam onder hen en het dragen van de Boodschap naar hen. De methode die gevolgd zou moeten worden is Djihad. Echter er zijn verschillende manieren en plannen welke de staat initieert of adopteert. Ze zou bijvoorbeeld een goed naburig contract kunnen tekenen met enkele vijanden en anderen bevechten. De Boodschapper van Allah (saw) keurde dergelijke maatregelen goed vanaf de dag dat hij (saw) in Medina arriveerde. De staat zou oorlog kunnen verklaren aan al haar vijanden tegelijk. Aboe Bakr deed het toen hij tegelijkertijd legers naar Irak en al Sjaam stuurde. De staat kan tijdelijke wapenstilstanden aannemen, om op deze manier een publieke opinie te creëren voor een gewenste uitkomst. Dat is wat de Boodschapper van Allah (saw) deed toen hij (saw) het verdrag van al Hoedaybiyya tekende. De staat kan ook gebruik maken van lokale schermutselingen als middel om de vijand angst in te boezemen. Dit was het geval toen de Boodschapper van Allah (saw) verschillende expedities eerst naar het gevecht van Badr stuurde en toen de oemmahyaden de macht hadden, gebruikten zij dezelfde tactieken tegen de Romeinen, waaronder zomer en winter campagnes. De staat kan ook economische overeenkomsten met andere landen sluiten, terwijl ze tegelijkertijd geen handelsrelaties heeft met anderen, met het oog op de da'wah voor Islam. Ze kan diplomatieke relaties hebben met sommige landen en met anderen weer niet. Dit zou volgens een nauwkeurig ontworpen plan geschieden om de da'wah in een voordelige richting te laten varen. De staat kan gebruik maken van propaganda en advertering om de da'wah te verspreiden, of ze kan de methode gebruiken van de onthulling van plannen van de vijanden en Koude Oorlog tactieken. De planning van de staat zou in overeenstemming moeten zijn met de natuur van het werk dat ondernomen

dient te worden en uitgerust ten gunste van de Islamitische da'wah. Deze plannen hebben de verspreiding van Islam altijd geholpen en vergemakkelijkt de taak van Djihad, daarom waren zij noodzakelijk bij de implementatie van het buitenlandse beleid. De publieke opinie over Islam en de Islamitische Staat is altijd noodzakelijk geweest om Islam te verspreiden met een vaststaande methode, namelijk de Djihad op de weg van Allah.